

Prof. dr hab. Joanna Odrowąż-Sypniewska
Uniwersytet Warszawski

Niezdaniowe akty mowy: stanowisko usytuowanego kontekstualizmu

Przedmiotem mojego referatu będą domniemane niezdaniowe akty mowy, a w szczególności niezdaniowe asercje. Jako przykłady niezdaniowych aktów mowy najczęściej podaje się wypowiedzi takie, jak „Ładna sukienka”, „Pod stołem”, „Gdzie?” itp. użyte w takich okolicznościach, w których ich nadawcy są postrzegani jako wykonujący ruchy w grze językowej, to jest stwierdzający coś, pytający o coś, obiecujący coś, itd. Filozofów zajmujących się takimi wypowiedziami można z grubsza podzielić na dwie grupy: tych którzy uważają, że są to w rzeczywistości zakamuflowane wypowiedzi zdaniowe i tych, którzy uznają, że mimo, iż nie są to zdania, to można za ich pomocą dokonać aktu mowy.

W referacie zaproponuję kontekstualistyczną analizę niezdaniowych aktów mowy odwołującą się do umiarkowanego relatywizmu F. Recanatiego. Zgodnie z taką analizą wypowiedzi takie, jak „Pod stołem” nie są zdaniami i nie mają semantycznie determinowanej treści warunkowoprawdziwościowej, ale po uzupełnieniu elementami z sytuacji, w której zostały wypowiedziane, mogą być skutecznymi aktami mowy i mogą być oceniane jako prawdziwe lub fałszywe. Będę argumentowała (za Perrym, a wbrew Recanatiemu), że musimy postulować niewyartykułowane składniki w treści niezdaniowych aktów mowy (a nie tylko w sytuacji oceny). Mimo tego, że proponuję kontekstualistyczną analizę niezdaniowych aktów mowy, będę twierdziła, że takie akty nie mogą być traktowane jako argument rozstrzygający debatę między minimalizmem a kontekstualizmem na rzecz tego ostatniego.